

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentaria In Regvlas Cancellariæ Apostolicæ: Sive In
Glossemata Alphonsi Sotto, Glossatoris nuncupati**

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

Reg. XVIII. de ætate Canoniorum Cathedralium & Collegiatarum
Ecclesiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62377)

Cum constat de mente) sed facile non concedit Princeps l. 2. de Nat. res. reg. concedat videtur valere, atq; ita consulat Costren. cons. 178. col. 2. p. 1. hanc hanc reg.

ARGUMENTA IN REG. XVII. INNOC. VIII.

1. Major septennio licet minor 14. annis de jure antiquo poterat esse Canonicus in Ecclesia Cathedrali.
2. Ex dispositione hujus reg. debet provifus complevisse 14. annum, & in collegiata 10. annum attingisse.
3. An anni incipient currere à die quo quis conceptus est.
Omnis intellectus extraneus est qui non sonat in auribus vulgi. ibid.
4. Ordinarius non potest relaxare dispositionem hujus reg. & n. 16.
5. Papa conferendo pupillo dignitatem non propterea videtur dispensare super defectu ætatis, etiam cum clausula motus proprii ut n. 7.
6. An quod hic disponitur in præbendis, idem obtineat in portione.
7. Mandatum de providendo an possit concedi minori 14. annis.
8. Hæc Reg. non habetur inter Regulas novissimorum Pontificum, & quare.
9. Quatenus recedatur à dispositione hujus reg. per Consilium Trid. in provifis ad Ecclesias Collegiatas Cathedralis & Parochiales.
10. Provifio de Canonatu an sufficiat attingisse 14. annum hodierno jure.
11. Ætas qualiter probetur.
12. Probatio ætatis difficilis est, & propterea admittuntur tales quales probationes.
13. Cui incumbat onus probandi ætatē majorem ad effectum hujus Reg. vel Decreti Consilii Trid.
14. Qui petit se admitti ut talis, debet probare talem.
15. Habilitates personarum tam conætatem, quam alia præsumuntur, quod actus habet debitam formam.
16. Testamentum produccens non videtur probare quod testator fuerit major 14. annis.
17. Ordinarius non potest dispensare contra hanc reg.
18. Clausula apponi solita ubi Pontifex dispensat super ætate.
19. Portiones & præbendæ pariter ambulant quoad effectum Consilii Trid. secus in dimidiationibus.
20. Appellatione portionis non continentur dimidiæ portiones.
21. Provifio facta non habenti legitimum seu requisitam in beneficiis quod procedit etiam si ad ætatē requisitam desit modicum tempus.
22. In his quæ sunt à jure determinata non licet arbitrari.
23. Minor tempore concessi mandati de providendo, factus autem major tempore vacationis, an sub hac Reg. comprehendatur.
24. In omni concessione tempus inspici debet.
25. Quid in nominatis universitatibus quid in iis qui preces primatibus facere obtinuerunt?

REGVLA XVII. INNOCENTII VIII.

DE ETATE CANONICORUM CATHEDRALIUM ET COLLEGIATARVM ECCLESIA RVM.

Item quod provisiones aut concessiones vel mandata de providendo de Cathedralium Ecclesiarum Canonicatibus & prabendis, quæ pro cuiusvis personis si XIII. suæ ætatis annum non compleverint quomodolibet emanaverint, nisi eis quod illos in minori ætate recipere possint, per Sedem Apostolicam specialiter concessum fuerit, & quæcumque impetrationes de Canonicatibus & prabendis in Collegiatis Ecclesiis, si impetrantes minores x. annis fuerint, & de hoc in impetratione huiusmodi expressa mentio non fiat, nullius sint roboris vel momenti & habeantur prorsus pro infectis.

GLOSSEMA ALPHONSI.

Nista Regula dicitur quod provisiones aut concessiones seu mandata de providendo de Canonicatibus & prabendis in Ecclesiis Cathedralibus facta pro illis qui non excedunt XIII. annos, non valent, nisi sedes Apostolica specialiter aliud concedat. Item quod impetratio Canonicatus in Collegiata Ecclesia facta pro minoribus x. annis non valet, nisi specialiter fiat mentio in impetrationibus &c. Ista Reg. venit ad declarandam veritatem Doctorum in c. super inordinata de prab. & in c. ex ratione & in c. indecorum de ætat. & qual. & c. de eod. elect. lib. 6. &c. nullus de temp. ord. & in c. si eo tempore de rescript. lib. eod. Nam de iure communi communiter tenebatur, maxime per gl. in d. locis; quod majori septennio licet minor XIII. annis, posset esse Canonicus in Ecclesia Cathedrali, ut hodie quodam text. in d. c. ex eo. tamen Papa statuit hic contrarium, & bene: quia ex quo Canonici debet consulere in sacris Ecclesiis ut per totum tit. de his quæ fiunt à major. p. cap. ergo oportet quod ad minus habeat aliquam discretionem, & quoad primam partem huiusmodi viderandum est verbum hic positum scilicet non compleverint &c. ex quo sequitur quod non sufficit attingere xv. annum, nisi totum sit completus ut hic & ad hoc venit decisio Gregoriana cccxxii. quæ incipit. Item quod supposita ordinatione Gregorii quæ loquitur in terminis huius Regule: sed in casu secundo huius Regule contrarium videtur ibi minores x. annis &c. sufficiat l. i. ff. de ma. vindic. de quo per Doct. in diversis locis

GLA
RIN
CARU
LAS
ARIS
LIC

locis, sufficiat gló. magna in l. 3. §. minorem ff. de minoribus per Canonibus c. cum in cunctis de elect. & in c. cum vicissimum de off. deleg. & in clem. generalis de aetat. & qual. In hoc tamen de iure crederem quod tempus computari debet etiam computari in favorem istius Canonici ut l. qui in utero ff. de stat. hom. bonus tex. in l. quod diximus ff. de verb. sig. & facit gl. in c. 2. qui si. l. i. & ibi dixi legendo hic: sed licet hoc sit verum de iure, tamen quia omni intellectu extraneus, qui non sonat in auribus vulgi, ut est casus not. in c. ex litteris lo. de sponsu. & ad hoc propositum allegat e. illud Bal. in c. 1. §. oppositioni de pa. Confin. in fi. coll. x. crederem quod Rota non interpretaretur hanc Reg. nisi à tempore Natus ex utero: & hoc etiam posset fundari per text. in d. §. minorem, ibi au. dicitur natus in hora in qua natus est &c.

Item mihi ponderandum verbum puto hic positum per sedem apostolicam specialiter concessum fuerit &c. Ex quo sequitur quod Ordinarium non potest dare Canoniam in Ecclesia Cathedrali minori xv. anno, cum non possit dispensare contra istam Reg. maxime quia Papa reservat sibi arg. c. nuper de senten. excom. & per hoc verbum etiam dico quod non suffiunt clausula generales bullarum scilicet non obstantibus quibuscumque constitucionibus & ordinationibus, etiam regulis Cancellaria &c. quia oportet quod fiat specialis & expressa mentio de hac dispositione: & non dicitur quod ad hoc specialis mentio qua includitur sub generali mentione ut dicit gl. in c. si Episcopus de prob. lib. 6. quam not. ad hoc Domi. ibi: & est alia in c. inquisitores de haret. lib. 6. & Doct. in c. quia periculosum de sent. excom. lib. 6. & hoc dico ad concludendum diversa sententia qua fecit Old. scilicet si Papa pupillo existenti coram se dedit dignitatem, an videtur secum dispensare super defectu aetatis? & sibi videtur contrarius nam in conf. c. c. xxv. quod in principio Thema questionis est tale: & in sequenti videtur dicere quod non: & in aliis duobus sequ. tenet contrarium, qua consilia posuit in tit. de rescript. & de privileg. sed stantibus verbis istius Regule, crederem quod non videretur Papa dispensare, nisi expressa fieret mentio &c. per predicta.

De ordinatione amen arbitror quod si Papa mortuo conferret prebendam Canoniam in majori septennio quod valeret collatio de iure, sufficiat d. c. ex eo. de elect. lib. 6. & gl. in d. c. si eo tempore de rescript. eod. lib.

Item in quantum ista reg. loquitur de Canonicius Ecclesie Cathedralis, infero quod portio que non est Canonialis, sed prebenda integra, potest bene conferri minori quatuordecim & majori septem per predicta, sufficiat l. de pretio ff. de publi. & in hoc esset melior conditio portionarius quam Canonicius, maxime cum habeat tantum in redditibus sicut Canonicius in aliquibus Ecclesiis Hispania.

Item ponderandum puto in hac prima parte verbum aut concessiones quod non est in Regula Pauli, sed Sixti: ex quo potest inferri quod etiam expectativa pro minori xv. ann. quoad Canoniatum & preb. Ecclesia Cathedralis non valeat, quia debet attendi tempus

etate, sufficiat dictum c. si eo tempore de re script. in 6. qui quid somnient aliqui Do-
 ctore in c. et cui de prieb. lib. 6. Item credo quod etiam si concessio vel provisio de Canonici-
 cathed. Ecclesie Cathedralis esset facta motu proprio, non valeret pro minori propter verba hinc
 scripta. Et propter defectum intentionis Pape. Sed quoad secundum casum scilicet in Ecclesia
 Collegiata, sicq. loquitur de impetrationibus Ec. l. prima C. de pet. bon. sub l. x. & l. 3. ff.
 quod quisq. jur. in prin. cap. faciant iura que allegavi in simili supra proxima reg. nescio tamen
 quomodo sententiaret Rota.

Item credo quod etiam secunda pars habeat locum in expectativis: quia etiam expectativa
 dicitur impetratio, ergo &c. & hac suffierant pro nunc.

COMMENTARIA IO A CHOKIER.

Hec Regula non habetur inter Regulas Pii V. Gregorii XIII. & aliorum
 Successorum, propter ut opinor expressam super hac re Concilii Tri-
 dentini constitutionem: ante quam Constitutionem hæc Regula tollebat om-
 nem ambiguitatem & sinuosas DD. opiniones super aetate quæ provisis de Ca-
 nonicatus & præbendis requirebatur: Plerique enim assererant exceden-
 tum annum vix posse esse canonicum præbendatum non solum in collegiata, sed
 etiam in Cathedrali, salvo quod talis non haberet vocem in capitulo, per text.
 in Cap. ex eo de election. in 6. Gloss. in cap. si eo tempore in verbo aetatem de Re script. in 6.
 ubi annum requirebant xiv. Abb. & Hostien. in Cap. præterea num. 6. de aetate &
 qualitate, ubi alia assererant. Itaque has omnes difficultates sustulit dispositio hujus
 Regule, quam dilaudat Selna de beneficio part. 3. quæst. 5. num. 26. in si. à qua
 quoque eatenus recessum est ex dispositione Concilii Trident. sess. 23. Cap. 6.
 quod obtinens Canonicatum in Collegiata debet etiam esse natus annos xiv.
 non autem x. ut hic statuitur: sufficitque attigisse dictum annum xiv. ut cen-
 suit tancta Congregatio Illustriss. Cardinalium interpretum Concilii Trident.
 in Cap. 6. sess. 23. probatque Mandol. Conf. 20. Cerola in praxi part. 1. verbo Ca-
 nonica §. 9. Cechus de Repub. Eccles. Cap. 24. de Canon. vers. 2. num. 6. Interim
 tamen non habebit vocem in Capitulo, sess. 22. de Reform. cap. 4. Obtinens ve-
 ro Canonicatum in Ecclesia cathedrali ex eadem dispositione Concilii Trident.
 debet attigisse ut minimum 22. aetatis annum: cum omnes canonicatus Ecclesia-
 rum Cathedralium habeant ex decreto dicti Concilii annexum ordinem Præs-
 byterii, Diaconatus, vel Subdiaconatus: & proinde provisi de ejusmodi Eccle-
 siis Cathedralibus debent esse in aetate ad ordinem cui annexus est Canonicatus,
 requisiti: & sic si habet annexum ordinem subdiaconatus, habere debet aetatem
 22. annorum aut saltem illam attigisse: Si Diaconatus attigisse 23. aetatis annum:
 Si Præsbyteratus 25. aetatis annum attigisse. Cerola d. part. 1. §. 2. & 9. Flam. Pa-
 ris. de Resg. benef. lib. 4. cap. 9. num. 11. Quæ aetas quoque 25. annorum cæptorum
 C c 2 requi-

QUA
 UNUM
 CARUM
 LAS
 ARLES
 LICOR

requiritur in provisis de Ecclesiis parochialibus, & dignitatibus quibuscumque curam animarum habentibus *Lesiu tract. de Just. & Jure lib. 2. c. 34. dub. 20. C. de benef. c. 3. num. 3. Navar. c. 25. num. 116. Flam. Paris. lib. 4. de resignat. c. 9. num. 1. Consil. Triden. c. 12. sess. 24.* sed quod dixi de ætate in Cathedralibus ex dispositione Consilii Trid. requisita, id usu receptum non est Leodii, ubi sufficit etiam in Cathedralibus attigisse XIV. ætatis annum supposita scientia requisita ad beneficia simplicia.

Porro quia hic diversæ à nostro tractantur quæstiones, nec illæ quidem dispositione Consilii Trid. abhorrentes, operæ pretium erit paucis examinatas probetur ætas. Et quidem probatur primò, ex adpectu *l. minor 25. anni ad l. de minoribus ubi Barr. & DD. quæ probatio ex sententia Baldi in rub. tit. c. de probat. levis est, aut saltem, ut alii volunt, ejusmodi ex qua transfertur in adversarium onus probandi contrarium, gl. in l. de ætate n. 8. de minor. Tho. Grammat. For. 2. c. 2. & seqq. & Consil. 4. n. 9.* Secundò probatur testibus puta obstetricibus *Barr. d. l. de ætate n. 7. Cavalca tract. de tutore n. 296. vicinis, amicis, consanguineis, l. 2. excus. tut. Barr. in d. l. de ætate & conf. 92. Mascard. lib. 3. de probat. conclus. 668. Barr. consil. 455. vol. 4.* Imò assertionem parentum *l. etiam ff. de probat. specul. tit. de iur. in initium n. 4. Roland. à Valle conf. 31. n. 2. & 3. vol. 1. Menoch. lib. 2. presump. 51. n. 21* vel eorum scriptura scilicet regestis *l. cum de te C. de probat. n. 4. & in l. cum de ætate n. 5. ff. de probat. latè Menoch. de presump. 51. n. 9. Jacob. de sancto Georgio in l. cum de ætate n. 5. ff. de probat. Mand. hic. q. 8.* Nam cum ætas difficilis sit probatio, *Barr. in d. l. de ætate n. 7.* probationes admitti debent alias impotentes *Menoch. de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 116. n. 2.* Denique probatur libris censuibus *l. remibi Gothofred. ff. de censib. & Curati Rebuff. ad consil. reg. tract. de regestis sententiarum baptisimi n. 9. Menoch. d. presump. n. 53.*

Cui autem incumbat onus probandi ætatem majorem, vel minorem ad effectum hujus reg. vel Constitutionis Consilii Trid. diversa est DD. opinio: non verò similior est illorum sententia, qui docent ei qui se fundat super ætate, sive actor sit, vel reus incumbere onus probandi *per l. cum te l. matrem tuam ibi Capua. e. de probat.* qui enim se admitti petit ut talis, debet probare se talem *In. d. l. in cap. Infamibus de reg. Jur. in 6. Barr. in d. l. de ætate Anchor. in cap. accessit in prin. de Dispens. impub. Alex. conf. 49. num. 16. vol. 5.* alii distinguunt quod aut sit facta mentio in gratia aut non sit: priori casu impetrans tenetur verificare ætatem expressam, *Put. decis. 187. & 202. lib. 1. Capuaquæ. decis. 128. 129. 130. 131. 132.* nisi secundus impetrans impetravit certo modo eo quod primus non expectabat veram ætatem, nam tunc secundus hic impetrans tenetur id probare, tanquam fundamentum suæ gratiæ, *Put. dicto loco Mandos. de ætate impetrat. quest. 28.* Secundo casu, aut quis petit sententiam Canonizatoriam sui

ad iudicandam beneficium, & ex adverso negatur eum habere aetatem legiti-
 mam ad tale beneficium, & tunc ad iudicandam petenti incumbit onus proban-
 di aetatem tanquam fundamentum suae intentionis cum id petat tanquam habilis
 Bal. in c. in praesentia de probat. n. 34. & ibid. Felii & Mand. in hac reg. 18. n. 3. Aut ve-
 ro quis instat pro absolutoria, & tunc indistincte non tenetur probare aetatem in
 sua gratia non expressam etiam si ex adverso negetur quia praesumitur habilis ex
 quo in gratia nulla aetatis fiat mentio Rebuff. in praxi tit. Requisita ad collat. num. 39.
 Casar. conclus. 667. n. 6. & 8. Mand. d. reg. 18. q. 3. n. 4. & seq. hancq; distin-
 ctionem probat novissime Nic. Garc. de benef. p. 6. c. 2. n. 169. & seqq. qui illam
 amplius ex Mand. hic q. 3. n. 4. ubi quoq; n. 6. notanter illud subicit quod habi-
 lites personae tam circa aetatem quam alia praesumuntur quando actus habet
 debitam formam per nor. Inno. & aliorum in c. Innotuit, de eo qui sur. ord. sisc. Abb. in
 praesentia n. 3. & in c. Cum virum in 4. notab. per illum text. de regular. Socin. conf. 258. in
 consen. 2. Secundo inferitur quod ex quo fuit praesentatus & institutus tanquam
 clericus & accollitus, & sic tanquam habilis ad beneficium fundata est intentio
 praesentati, nisi contrarium probetur, & Dec. in c. In praesentia n. 11. de probat. &
 consen. 2. n. 14. & seqq. ubi concludit quod si allegatur actus qui ad lui validi-
 tatem accessorie aetatem includit, aetas idonea praesumitur, & ideo testamentum
 producens non tenetur probare quod testator esset maior 14. annis Bal. in auth. 15
 16
 peregrini col. fin. C. commu. de successio & in l. Nulli col. 3. C. de Episc. & cler.
 Ordinarius non potest) Idem rejecta opinione contraria sentit hic Mand. q. 14.
 & novissime Jo. Franc. Leonis Episcopus Thelesmius in suo docto tract. thesau-
 ro Ecclesiastici p. 2. c. 3. n. 15. Nam cum haec aetas sit a Consilio Trid. quod habet
 auctoritatem irritans, requiritur, sitq; solus Papa supra Consilium, & ejus authorita-
 terint statuta Consilii, roborata, cap. Consilia 17. dist. ipsius est super aetate dis-
 pensare, ut qui solus supra Consilium statuat atque dispense, c. significasti de elect.
 in c. ubi periculum verb. Consilium eodem tit. in 6. Felii in c. 1. de constitut. Accedat
 ratio: si S. Pontifex decernit non valere provisiones, & dispositiones suas de
 Canonibus ante aetates, de quibus hic, multo ergo fortius & convenientius
 videtur voluisse non valere illas inferiorum, per regulam quod regula non licet
 derogari, ergo nec mino i, nisi Papa dispense: quo casu solet hodie apponi Clau-
 sula nec: Si Canonatum & praebendam huiusmodi d. Oratori ante XXI. aetatis suae annum
 consecraverit, cum primum illorum possessionem assecutus fuerit, literarum studiis in ali-
 qua universitate approbata, seu Collegio aut Gymnasio, donec ad XXI. aetatis annum pervenerit
 praesentari debeat, nec interim stallum in choro, neq; vocem in capitulo habere possit.
 infra quod portio) Hodie ex decreto Concilii Tridentini portiones, &
 C c 3 praben

GUA
 UNUM
 CARUM
 LAS
 ANTES
 LICET

præbendæ pari passu ambulant. Itaque ut provisio de istis, ita de illis accipere debent ætatem 14. annorum, *sess. 24. c. 12. Versi. neminem de reform. licet aliud dixerim* sic in dimidiis portionibus, ut notet Gonzalez ad reg. 8. *Concell. §. 5. n. 20. ubi scribit appellatone portionis non venire dimidias portiones in materia canonica & stricta, Cap. cui de non sacerdot. 27. vers. similiter de prab. in 6. Ex quibus dicitur quod provisio facta non habenti legitimam ætatem in beneficio requiritur esse nullam, adde ea quæ not. Flam. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 9. n. 20. Añ. lib. 2. in fit. moral. c. 5. q. 12. etiam in foro conscientie; P. ledesma in summa 2. p. 17. tit. 7. Cap. 27. Conclus. 17. Quod procedit etiam si ad ætatem requisitam deliqueris modicum tempus, ut unus dies, vel hora; nam in his quæ à jure sunt determinata non licet arbitrari, N. Gar. tract. de benef. p. 7. Cap. 4. n. 84. præsertim ætate dispositione Consilii Trid. quod habet Decretum irritans; quod annullat actum & inficit titulum, & ipsam possessionem, Flam. Paris. d. quasi. 9. non. 2. & seqq.*

D Tempus data.) Vide Mandos. q. 12. & Egidium Bellam. *Concl. 754.* qui præposita questione, an minor tempore concessionis mandati de providendo, seu confirmativa, factus autem major tempore vacationis & acceptationis comprehendatur sub hac reg. seu illi obster, tandem pro affirmativa resolvunt, eadem ratione moti, quæ hic nos ter, videlicet quod in omni concessio. tēpus dicitur inspicere debet per text. eleg. in Cap. sicut tempore de rescript. in 6. & not. Jo. Anst. in Cap. factum legum. de reg. Jur. in 6. *Gigu de Pensio. q. 22. n. 16. & seqq.* In nominationibus tamen graduatorum aliud est: quia non graduatus tempore provisionis ut Scio Paponius ostendit Paponius lib. 2. *Placitorum tit. 5. arrest. 16.* Idemque esse in Practico seu Nominatis à Cæsare ad primarias preces, ut sufficit arguisse ætatem in beneficio requisitam tempore vacationis seu illius acceptationis ostendit ad libellum Ferdinandi II. Imp. hodiè feliciter regnantis.

ARGUMENT. IN REG. XVIII. INNOCENT. VIII.

Ista reg. inventa est ad obviandum fraudibus hominum, Ordinarias & Expectantes circumducere cupientium.

2. Efficitus Clausulæ *Vel quovis alio modo vacet.*

3. Si beneficium impetratur expresso uno modo vacandi, cum clausula *Vel quovis alio modo* etiam si non vacet primo modo expresso sed alio, an nihil

ominus subsistet impetratio? *See. 23.*

4. Impetrans beneficium à Papa per totum modum vacandi, præteritum alio non exprimentur.

5. Læsus si resignet suum beneficium & ex alia infirmitate moriatur, an sit locus huic reg.

6. Infirmus in Curia si resignat compellente ratione istius reg. an resignatus

1. An debeat obtinere si infirmus super-
 merit per xx. dies, an alius cui forte
 Papa providit seu reservavit istud be-
 neficium per obitum futurum &c. 31.
 Dies de qua in hac Reg. ut intelliga-
 tur.
 2. Dicitur infra de qua etiam hic quali-
 ter accipitur.
 3. Hac reg. auctior facta est per novissi-
 mos Pontifices & in quo.
 4. An hac reg. locum obtineat in Car-
 dinalibus: negat Mand. affirmat Go-
 mel.
 5. Reg. hac comprehendit quoq; fami-
 liam Cardinalium & Papae.
 6. Exempti & Exemptae sub hac Reg.
 comprehenduntur.
 7. Quid dicit de beneficiis, idem etiam in
 dignitatibus obtinet.
 8. Quae requirantur ut huic Reg. locus
 sit.
 9. De qua infirmitate loquatur hac re-
 gula.
 10. Quae casus sub hac reg. non includan-
 tur.
 11. Hac reg. an comprehendat casum
 quo quis intra xx. dies mortuus est a-
 de facta per eum resignationis, si sup-
 plicatio per alium abiq; mandato por-
 tata, sit a Sancto. signata? ante obi-
 tum resignantis.
 12. Cuiusmodi onus probandi ad ef-
 fectum huius reg.
 13. Reg. hac an locum habeat in benefi-
 ciisimoniali; an in praetoribus,
 an in beneficiis iuris patronatus, quid
 in beneficiis Regularibus? quid in
 commendata, quid in renouatione
 translatione pensionis, quid in uni-
 que, quid in reservat. beneficii refer-
 uis tractibus. Quid in beneficiis co-

14. sistorialibus? Quid in officiis Curiae
 Rom. Quid in cessione iuris? ibi re-
 missive.
 15. An hac reg. locum obtineat in re-
 signatione coram Ordinario?
 16. Praesupposito regulam habere locum
 in Ordinario, quo casu beneficium
 vacat per obitum, an ordinarius benefi-
 cium illud conferre possit, an vero
 collatio spectet ad Papam? Beneficia
 resignata in curia sunt reservata.
 17. Quando collatio Papae seu manus
 appositio ejusdem non est sortita effe-
 ctum non inducit affectionem, nec
 tollit Ordinaris jus conferendi.
 18. Regula hac non inducit reservatio-
 nem.
 19. An reg. hac procedat in permuta-
 tionibus, & quibus.
 20. Successio in Ecclesia Dei, semper o-
 diosa & damnata.
 21. clausula *quovis modo vacet* &c. an co-
 mprehendat casum mortis, deq; illius-
 clausula vi & efficacia.
 22. Ut derogatio huius reg. vim habeat
 debet esse specialis.
 23. An derogatio huius Reg. facta per
 Papam vel eius legatum praesudicet
 nominatis universitatibus, si resignans
 infra xx. dies moriatur in mensibus
 eis deputatis.
 24. An percussus si resignet suum bene-
 ficium, & ex alia infirmitate moriatur
 sit locus huic reg.
 25. Quomodo probetur quem mori ex
 antiqua vel nova infirmitate.
 26. Ex eadem infirmitate quis mori pra-
 sumitur nisi contrarium probetur.
 27. Quid si alius casus eum e medio tol-
 lat quem a loqui constabat ex priori
 infir-

GLA
 RINIM
 CARUA
 LAS
 ARLES
 LICR
 1720

- infirmirate infra xx. dies moriturum.
33. Hodie ex constit. Clem. vii. satis est ad effectum hujus Reg. quem infirmum esse ante vel post consensum praestitum.
34. Hodie Papa communiter derogat huic reg. quando resignantes sunt extra Curiam.
35. An legatus cum potestate legati de latere huic reg. derogare possit?
36. Una eademque dispositio potest diversis respectibus judicari favorabilis & odiosa.

37. Dies de qua in hac reg. debet computari à die consensus praestiti in Camera vel Cancellaria.
38. Dies quot modis accipiatur.
39. Dies quo consensus praestatur resignante debet computari de momento ad momentum, dies tamen praestati consensus non computatur interitino seu numero xx. dierum.
40. Dies obitus resignantis non habendus pro completo.
41. An Regula haec sit odiosa & favorabilis.

REGVLA XVIII. INNOCENTII VIII.

Qua est PAULI V. XVII.

DE VIGINTI SIVE DE INFIRMIS BENEFICIA
SVA RESIGNANTIBVS.

Item voluit quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit aliquod beneficium sive simpliciter, sive ex causa permutationis, & postea infra xx. dies de infirmitate decessit, ac ipsum beneficium conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi nulla sit, ipsumque beneficium per obitum vacare censeatur.

GLOSSEMA ALPHONSI.

- I**n ista Regula dicitur, quod si unus infirmus resignat beneficium suum simpliciter, & intra viginti dies de ipsa infirmitate decessit, quod dicitur illud beneficium vacare per obitum, & non per resignationem, etiam si factum sit per resignationem. Ista Regula venit ad obviandum malitiam hominum, maxime Curialium: quia si infirmus crederet se evadere non posse, resignabat beneficium in favorum alicujus, & sic quodammodo videbatur defraudare expectantes Apostolicas, & ordinarium: & quod posset quodammodo facere Testamentum de Beneficiis suis.
- B** Princeps qui potest facere factionem pro veritate, & plene prosequitur Bart. in l. his qui pro emptore: ff. de usu cap. fingit istud beneficium vacare per mortem, & non per resignationem.